

F. t. l. om hegn.

4. I bymæssige bebyggelser og villakvarterer kan hegnsynet bestemme, at hegn om ejendomme, hvorpå der drives industri, håndværk eller forretningsvirksomhed, og hvis ubebyggede arealer benyttes til af- eller pålæsning af varer, henstilling af maskiner, redskaber eller køretøjer eller til bearbejdning af virksomhedens produkter, skal bestå af plankeværk, mur, jernbeton el. lign. af ikke under 2 m og ikke over 3 m højde eller af et lavere fast hegn i forbindelse med en beplantning, som kan dække udsigten til grunden.

5. Hvor det er af betydning at skabe læ for marker, skove, gartnerier, planteskoler, frugtplantager og andre dyrkede jorder eller for bebyggelse, bør fælleshegn dannes ved plantning af en tjørnehæk eller andre dertil egnede buske eller træer. Det samme gælder ved spredt bebyggelse, hvor en sådan beplantning kan danne skærm for gårdspladser, udhuse, oplagspladser eller skæmmende bygninger.

6. Fælleshegnenes dimensioner fastsættes om fornødent af hegnsynet. Ved boligbebyggelse bør højden af hegn mod naboejendommen i almindelighed fastsættes til 1,80 m og må ikke uden naboens samtykke overstige 2 m.

7. Ved valget mellem forskellige arter af fælleshegn bør parternes ønsker såvidt muligt imødekommes, hvorhos der bør lægges vægt på at undgå jordspild og unødvendige udgifter.

8. Planter fælleshegn af træer eller buske, som ikke straks kan danne et forsvarligt hegn, kan hegnsynet bestemme, at der skal opføres et midlertidigt hegn.

§ 11.

1. Hegn langs gade, vej, sti eller plads, som er åben for almindelig færdsel eller udlagt til brug for flere særskilt matrikulerede og i særligt eje værende ejendomme, skal rejses helt på egen grund og levende hegn plantes i en sådan afstand fra vejens areal, at bevoksningen til enhver tid kan holdes indenfor skellinien. Hegnets højde fastsættes om fornødent af hegnsynet under hensyntagen til bestemmelserne i § 10, stk. 3, og § 6. Grundejeren kan ikke overfor det offentlige eller vejejeren stille krav om deltagelse i udgiften eller arbejdet ved hegnets rejsning.

2. Fælleshegn kan ikke forlanges rejst, når de pågældende ejendomme ved et åbent vandløb eller på anden måde er således adskilt, at rejsning af hegn må anses for overflødig.

Kapitel III.

Ombytning, ændring og sløjfning af hegn.

§ 12.

1. Ønskes et fælleshegn ombyttet eller ændret til hegn af anden beskaffenhed, og kan overenskomst herom ikke opnås, afgør hegnsynet, om dette ønske bør imødekommes.

2. Inden afgørelse herom træffes, må hegnsynet underkaste forholdene på begge de tilstødende ejendomme en samlet overvejelse, og kun såfremt den foreslåede hegnsmåde under hensyn til den brug, der gøres af de tilstødende jorder, og de øvrige forhold, som ifølge § 10 bør komme i betragtning, frembyder overvejende fordele, bør den ønskede ombytning eller ændring af hegnet tillades.

3. Levende hegn og stengærder bør dog i almindelighed kun tillades ombyttet med hegn af anden beskaffenhed, såfremt ganske særlige omstændigheder efter hegnsynets skøn taler derfor.